

Conselleria de Cultura i Esport

DECRET 110/2008, de 25 de juliol, del Consell, pel qual es declara Bé d'Interès Cultural, amb la categoria de Monument, l'edifici de l'Ajuntament de Lliria. [2008/9417]

L'article 49.1.5^a. de l'Estatut d'Autonomia de la Comunitat Valenciana estableix la competència exclusiva de la Generalitat en matèria de patrimoni històric, artístic, monumental, arquitectònic, arqueològic i científic. Així mateix, l'article 26.2 de Llei 4/1998, d'11 de juny, de la Generalitat, del Patrimoni Cultural Valencià, disposa que la declaració d'un Bé d'Interès Cultural s'ha de fer mitjançant un decret del Consell, a proposta de la conselleria competent en matèria de cultura, tot això sense perjudici de les competències que l'article 6 de la Llei 16/1985, de 25 de juny, del Patrimoni Històric Espanyol, reserva a l'administració de l'Estat.

Mitjançant una resolució de 3 d'octubre de 2006 de la Direcció General de Patrimoni Cultural Valencià i Museus, es va acordar incoar l'expedient de declaració de Bé d'Interès Cultural, amb la categoria de Monument, a favor de l'edifici de l'Ajuntament de Lliria.

La dita resolució, amb els seus annexos, va ser comunicada als interessats en l'expedient i a l'Ajuntament de Lliria, als quals se'ls va concedir el tràmit d'audiència.

En compliment del que disposa l'article 27 de la Llei 4/1998, d'11 de juny, de la Generalitat, del Patrimoni Cultural Valencià, en l'expedient consten els informes favorables de la Reial Acadèmia de Belles Arts de Sant Carles i del Consell Valencià de Cultura.

L'expedient va ser sotmés a informació pública durant un termini d'un mes i s'han obtingut els informes exigits per l'article 43 de la Llei del Consell.

En virtut d'allò exposat i d'acord amb el que estableix la normativa indicada, a proposta de la consellera de Cultura i Esport i amb la delimitació prèvia del Consell, en la reunió del dia 25 de juliol de 2008,

DECRETE

Article 1

Es declara Bé d'Interès Cultural, amb la categoria de Monument, l'edifici de l'Ajuntament de Lliria.

Article 2

L'entorn de protecció afectat per la declaració de Bé d'Interès Cultural, així com el seu règim de protecció, queden definits en els dos annexos que formen part del present decret. La documentació complementària figura en l'expedient corresponent.

DISPOSICIÓ ADDICIONAL

Única

La present declaració s'ha d'inscriure en la secció primera de l'Inventari General del Patrimoni Cultural Valencià.

DISPOSICIÓ FINAL

Única

El present decret s'ha de publicar en el *Boletín Oficial del Estado* i entrarà en vigor l'endemà de la publicació en el *Diari Oficial de la Comunitat Valenciana*.

València, 25 de juliol de 2008

El president de la Generalitat,
FRANCISCO CAMPS ORTIZ

La consellera de Cultura i Esport,
TRINIDAD MARÍA MIRÓ MIRA

Conselleria de Cultura y Deporte

DECRETO 110/2008, de 25 de julio, del Consell, por el que se declara Bien de Interés Cultural, con la categoría de Monumento, el edificio del Ayuntamiento de Lliria. [2008/9417]

El artículo 49.1.5^a. del Estatut d'Autonomia de la Comunitat Valenciana establece la competencia exclusiva de la Generalitat en materia de patrimonio histórico, artístico, monumental, arquitectónico, arqueológico y científico. Asimismo, el artículo 26.2 de Ley 4/1998, de 11 de junio, de la Generalitat, del Patrimonio Cultural Valenciano, dispone que la declaración de un Bien de Interés Cultural se hará mediante Decreto del Consell, a propuesta de la Conselleria competente en materia de cultura, todo ello sin perjuicio de las competencias que el artículo 6 de la Ley 16/1985, de 25 de junio, del Patrimonio Histórico Español, reserva a la administración del Estado.

Mediante Resolución de 3 de octubre de 2006, de la Dirección General de Patrimonio Cultural Valenciano y Museos, se acordó tener por incoado expediente de declaración de Bien de Interés Cultural, con la categoría de Monumento, a favor del edificio del Ayuntamiento de Lliria.

Dicha Resolución, con sus anexos, fue comunicada a los interesados en el expediente y al Ayuntamiento de Lliria, a quienes se les concedió el trámite de audiencia.

En cumplimiento de lo dispuesto en el artículo 27 de la Ley 4/1998, de 11 de junio, de la Generalitat, del Patrimonio Cultural Valenciano, constan en el expediente los informes favorables de la Real Academia de Bellas Artes de San Carlos y del Consell Valencià de Cultura.

El expediente fue sometido a información pública por el plazo de un mes y se han recabado los informes exigidos por el artículo 43 de la Ley del Consell.

En virtud de lo expuesto y de acuerdo con lo establecido en la normativa referenciada, a propuesta de la consellera de Cultura y Deporte y previa deliberación del Consell, en la reunión del día 25 de julio de 2008,

DECRETO

Artículo 1

Se declara Bien de Interés Cultural, con la categoría de Monumento, el edificio del Ayuntamiento de Lliria.

Artículo 2

El entorno de protección afectado por la declaración de Bien de Interés Cultural, así como el régimen de protección del mismo, queda definido en los dos anexos que forman parte del presente Decreto. La documentación complementaria obra en el expediente de su razón.

DISPOSICIÓ ADDICIONAL

Única

La presente declaración se inscribirá en la Sección Primera del Inventario General del Patrimonio Cultural Valenciano.

DISPOSICIÓ FINAL

Única

El presente Decreto se publicará en el *Boletín Oficial del Estado* y entrará en vigor el día siguiente al de su publicación en el *Diari Oficial de la Comunitat Valenciana*.

Valencia, 25 de julio de 2008

El president de la Generalitat,
FRANCISCO CAMPS ORTIZ

La consellera de Cultura y Deporte,
TRINIDAD MARÍA MIRÓ MIRA

ANNEX I

Dades sobre el bé objecte de la declaració

1. Denominació.

- a) Principal.
- Ajuntament.
- b) Secundària.
- Casa de la Vila.

2. Descripció.

- a) Immoble objecte de la declaració.

En el perfil urbà de Lliria destaquen l'edifici de l'ajuntament, l'església de la Sang i l'església Arxiprestal. Es tracta d'un esplèndid edifici adscribible al Renaixement tardà amb influències manieristes, exempt, de planta rectangular, d'uns 29,50 per 11,50 m. i 14,50 m. d'alçària de cornisa, de tres plantes i coberta de teula àrab de quatre aiguavessos sobre la qual sobreix un mirador xicotet. La façana principal, blasonada amb l'escut de la vila, coronada per la clàssica arcuació del segle XVI i orientada a l'oest, dona a la plaça Major de la vila.

Va ser construït com a almodí, presó, cambra dels Jurats i sala del Consell de 1596 a 1602, any en què va ser acabat i posat en funcionament.

Història

La data més antiga referida a este edifici es remunta al dia 8 de setembre de 1596. En el Consell celebrat en esta data es declara: "en una casa tan principal com la ques fa y majorment essent com es una de les principals Viles del pnt. Regne". Posteriorment, el setembre de 1596, ja s'edificava. Però el projecte o decisió de construir una nova casa devia datar d'un any o dos abans.

El 19 de gener de 1597 el Consell diu "que se continue e proseguixa la obra de la sala, del almodí... si es segon es estado feta relació per Guillem del Rey...", i això predisposa a creure que Guillem del Rey en fou l'arquitecte, però més tard va ser nomenat, amb Francesc Figuerola i Vicent Esteve, "pedra piquers de la ciutat de Valencia", com a "experts elets e nomenats per part dels Jurats de dita Vila".

El començament de les obres es va efectuar amb l'expropiació prèvia d'uns quants edificis, com es desprèn de tres processos dels quals tenim notícies:

1. En un document de 1597 es diu: "per que se deu advertir que la dita vila de Lliria per fer y construir almodí, presons, cambra de jurats i sala de Consell, tingueren nessesitat de prendre y comprar certes cases" (ARV, Síndic de Lliria contra Joana Baptista ratia. Reial Audiència. Part 2ª, lletra S, apèndix 408).

2. En un altre document de 1599 es diu: "una cassa que los jurats... compraren de Joan Carbonell, fuster, pera la cassa y obra del Almodí y Sala de dita vila, la qual cassa al present se construix..." (Arxiu del Col·legi Patriarca. Protocol de Sebastián Monraval).

3. Es testifica que l'any 1596, Jaume Pasqual, ferrer, posa un cens de 16 de lliures de capital sobre la seua casa, cens que va redimir a principis del segle XVII: "la vila de Lliria per haver pres la cassa que era de Pascual para la obra del almodi y cassa de la Vila" (ARV, llibre 3597, f. 449).

Un altre document de 1599 indica que la vila estava construint la casa destinada al servici de l'Almodí, sala de Jurats i sala de Justícia, amb el detall de com havia de fer les portes i finestres el fuster Tomàs Martínez, veí de Lliria (protocol de Sebastián Monraval de l'arxiu del Col·legi del Patriarca).

El 2 de juny de 1602, sent jurats Pere Portolés i Guillem Alama, es reünix el Consell General en el nou emplaçament; fins aleshores ho havia fet a la casa vella de la vila.

En un consell de 8 de juny de 1620, es determina que, ja que s'havia gastat tant en l'altar i els ornaments de la capella de la Casa de la Vila, es gestione de Roma o de Madrid una llicència per a celebrar-hi missa. En una visita pastoral del 18 de juliol de 1622, el visitador general de València concedix una llicència per a celebrar les misses anuals següents: la Pasqua de l'Esperit Sant, per a l'elecció dels Jurats; la vespra de Sant Miquel, per a l'elecció del mostassaf; la vespra de

ANEXO I

Datos sobre el bien objeto de la declaración

1. Denominación.

- a) Principal.
- Ayuntamiento.
- b) Secundaria.
- Casa de la Vila.

2. Descripción.

- a) Inmueble objeto de la declaración.

Sobre el perfil urbano de Lliria destaca el edificio del Ayuntamiento junto con la Iglesia de la Sangre y la Iglesia Arciprestal. Se trata de un espléndido edificio adscribible al tardío Renacimiento con influencias manieristas, exento, de planta rectangular de unos 29,50 por 11,50 m. y 14,50 m. de altura de cornisa en tres plantas y cubierta de teja árabe a cuatro aguas sobre la que sobresale un pequeño mirador. Su fachada principal blasonada con el escudo de la villa, rematada por el clásico arquero del siglo XVI y orientada a oeste, recae a la Plaza Mayor de la villa.

Fue construido, para almodín, prisión, cámara de los Jurados y sala del Consejo, de 1596 a 1602, año en que fue terminado y puesto en funcionamiento.

Historia

La fecha más antigua referida a este edificio se remonta al día 8 de septiembre de 1596. En el Consell celebrado en esta fecha se declara: ".....en una casa tan principal com la ques fa y majorment essent com es una de les principals Viles del pnt. Regne.....". Luego, en septiembre de 1596, ya se estaba edificando. Pero el proyecto o decisión de construir una nueva casa debía datar de un año o dos antes.

El 19 de enero de 1597 el Consejo dice "Que se continue e proseguixa la obra de la sala, del almodí...si es segon es estado feta relació per Guillem del Rey..." predisponen a creer si sería Guillem del Rey el arquitecto pero más tarde fue nombrado con Francés Figuerola y Vicent Esteve "pedra piquers de la ciutat de Valencia" como "experts elets e nomenats per part dels Jurats de dita Vila".

Su iniciación se efectuó previa expropiación de varios edificios, como se desprende de tres procesos de los que tenemos noticias:

1. En un documento de 1597 se dice: "per que se deu advertir que la dita vila de Lliria per fer y construir almodí, presons, cambra de jurats y sala de Consell, tingueren nessesitat de prende y comprar ciertas cases" (A. R. V. Síndic de Lliria contra Joana Baptista ratia. Real Audiencia. Parte 2ª letra S Apéndice 408).

2. En otro de 1599 se dice "una cassa que los jurats...compraren de Joan Carbonell, fuster, pera la cassa y obra del Almodí y Sala de dita vila, la qual cassa al present se construix..." (Archivo del Colegio Patriarca. Protocolo de Sebastián Monraval).

3. Se atestigua como en el año 1596, Jaime Pasqual, ferrer, pone un censo de 16 de libras de capital sobre su casa, censo que redimió a principios del siglo XVII " la vila de Lliria per haver pres la cassa que era de Pascual para la obra del almodi y cassa de la Vila" (A.R.V. Libro 3597, Fol. 449).

Otro documento de 1599 indica que la villa está construyendo la casa destinada al servicio del Almodín, Sala de Jurados y Sala de Justicia, con detalle de como han de ser hechas sus puertas y ventanas por el carpintero Tomás Martínez, vecino de Lliria (protocolo de Sebastián Monraval del archivo del colegio del Patriarca).

El 2 de junio de 1602, siendo jurados don Pedro Portolés y don Guillem Alama, da comienzo el Consejo General en su nuevo emplazamiento habiéndolo hecho hasta entonces en la casa vieja de la villa.

En Consejo de 8 de junio de 1620, se determina que puesto se ha gastado tanto en el altar y ornamentos de la capilla de la Casa de la Villa, se gestione de Roma o de Madrid licencia para celebrar misa en ella. En visita pastoral del 18 de julio de 1622 el Visitador General de Valencia concede licencia para celebrar las siguientes misas anuales: en la Pascua del Espíritu Santo, por la elección de los Jurados; la víspera de San Miguel, por la elección del Almastazaf; la víspera de

Sant Tomàs, per a l'elecció del Justícia, i qualsevol dia que hi haja Consell General.

Després de la batalla d'Almansa el 1707, Felip V dóna al mariscal Berwick la ciutat de Lliria com a cap de ducat; James FitzJames Stuart, quan va prendre possessió del seu títol i ducat, va determinar que l'Ajuntament abandonara la sala capitular, que a partir d'aquell moment va passar a ser domicili de la família, encara que realment mai va complir eixa funció. El 1720 es mantingué un plet entre la vila de Lliria i el duc, arran de la pretensió del duc de col·locar el seu escut d'armes en les portes principals. Arran de la posició de la vila es va dictar una reial orde en què es declarava que el duc era amo jurisdiccional de la vila però no territorial, perquè la vila continuava sent del Patrimoni Reial.

L'any 1847 Pascual Madoz, en la seua obra *Diccionario Geográfico-Estadístico-Histórico de España*, es referix a l'edifici com a Casa Consistorial, ús que ha mantingut fins als nostres dies.

Descripció

La planta de l'edifici consta de dos crugies formades pels murs de càrrega que constituïxen les façanes i un mur central que en la planta baixa es troba perforat per quatre arcs de mig punt: tres formen part de l'antic almodí i l'últim emmarca l'escala en l'obertura d'accés. En l'última planta este mur desapareix i queden únicament quatre pilars rectangulars sobre els quals recolza el magnífic bigam que forma la coberta.

Es coneix, gràcies a la descripció de l'edifici de Pascual Madoz i a l'estudi de la seua arquitectura, que, des de l'accés, a l'esquerra es trobava l'almodí i a la dreta les presons i una altra peça denominada la Cort, on antigament el Justícia exercia la seua jurisdicció civil i criminal. L'escala de planta quadrada i ull central, construïda amb doble volta de rajola comuna i barana de ferro forjat de principis de segle, se situa en la segona crugia, al vestíbul, enfront de la porta principal. A la planta superior, es va disposar la sala de sessions, la secretaria i el despatx de l'alcalde. A la cambra, una escala de caracol de rajola conduïx al miradoret octogonal que sobreix en la coberta; l'arxiu es trobava també en esta planta. L'edifici disposava de capella, però s'ignora en este moment on estava situada.

L'edifici té els llenços de paret de maçoneria i els angles de carreus bossellats. Els forjats estan formats de peces de fusta i entre estos hi ha voltes de rajola comuna. El conjunt es corona, finalment, amb la clàssica arcuació del segle XVI, que recorre, davall una ampla cornisa, el perímetre de l'obra. Esta galeria renaixentista s'enquadra en el més pur estil d'arcades a l'aragonesa que comenta Lampérez, i seguix la gran tradició de l'arquitectura catalanoaragonesa d'utilitzar la coronació en galeria a partir d'este segle, com podem veure en multitud d'exemples de la ciutat de València: el Col·legi del Patriarca, el palau de Valeriola etc.

La portada és plateresca de mig punt, entre pilastres toscanes, amb triglifs, àtic sobre entaulament coronat per craters i l'escut de la ciutat sostingut per dos querubins. Damunt es troben les motlures del balcó principal, al seu torn coronat per unes altres motlures i dos poms; dos poms més coronen la finestra de l'esquerra, i les altres finestres de la façana són iguals però sense poms. Estes finestres es troben en el llibre *Regla de los cinco órdenes de arquitectura de Giacomo Barozio de Vignola*, publicat el 1562 i d'amplia difusió en tot Europa (la primera traducció al castellà és de 1593). Cal remarcar, a més, el carreuat que hi ha entre la finestra principal i la contigua.

La construcció coincidix amb l'última etapa del Renaixement, encara que formalment la disposició de les obertures i la resta d'estructures pertany al manierisme. La unitat de l'escena, les regles de la proporcionalitat i la resta de supòsits harmònics renaixentistes es trenquen sobretot a la façana principal: la porta principal no se situa al centre de l'edifici, al mateix temps que persistix una porta al costat (ara finestra), que no té equivalent simètric. Esta situació irregular produïx que la disposició dels finestrals del segon pis siga també irregular, i trenque les lleis harmòniques renaixentistes i pròpies del manierisme, molt donat a estos virtuosismes.

Santo Tomás, por la elección del Justicia; y en cualquier día que se tenga Consejo General.

Tras la batalla de Almansa en 1707, Felipe V dona al Mariscal Berwick la ciudad de Lliria como cabeza de ducado, Jacobo Fitz James Stuart, al tomar posesión de su título y ducado, determinó que el Ayuntamiento abandonase la sala capitular, que a partir de aquel momento pasó a ser morada de la familia, aunque realmente nunca cumplió tal función. En 1720 se mantiene un pleito entre la villa de Lliria y el Duque de la misma, ante la pretensión de éste de colocar su escudo de armas en las puertas principales. Ante la posición de la villa se dictó una Real Orden en la que se declaraba que el Duque era dueño jurisdiccional de la villa pero no territorial, porque ésta continuaba siendo del Patrimonio Real.

En el año 1847 D. Pascual Madoz en su obra "*Diccionario Geográfico-Estadístico-Histórico de España*" se refiere al edificio como Casa Consistorial, uso que ha mantenido hasta nuestros días.

Descripció

La planta del edificio consta de dos crujías formadas por los muros de carga que constituyen las fachadas y un muro central que en planta baja se encuentra perforado por cuatro arcos de medio punto, tres formando parte del antiguo almodín y el último en el vano de acceso enmarcando la escalera. En la última planta este muro desaparece dejando únicamente cuatro pilares rectangulares sobre los que se apoya el magnífico viguerío que conforma la cubierta.

Se conoce gracias a la descripción del edificio de Pascual Madoz y al estudio su arquitectura que desde el acceso se encontraba a la izquierda el almodín y a la derecha las cárceles y otra pieza titulada la Corte donde antiguamente el Justicia ejercía su jurisdicción civil y criminal. La escalera de planta cuadrada y hueco central, construida con doble bóveda de rasilla y barandilla de hierro forjado de principios de siglo, se sitúa en la segunda crujía en el hall frente a la puerta principal. En la planta superior se dispuso la sala de sesiones, secretaria y despacho del Sr. Alcalde. En la cambra una escalera de caracol de rasilla conduce al pequeño mirador octogonal que sobresale en la cubierta, el archivo se encontraba también en esta planta. El edificio disponía de capilla, pero se ignora en este momento donde estaba situada.

El edificio está construido a cal y canto en sus lienzos de pared y ángulos de sillería con almohadillado liso. Los forjados están formados por piezas de madera y entre estos forman bóvedas de rasilla. El conjunto se remata, finalmente, con la clásica arquería del siglo XVI que recorre, bajo ancha cornisa, el perímetro de la obra. Esta galería renacentista está dentro del más puro estilo de arcadas a la aragonesa que comenta Lampérez, siguiendo la gran tradición de la arquitectura catalano-aragonesa de utilizar la coronación en galería a partir de este siglo, como podemos ver en multitud de ejemplos de la ciudad de Valencia: Colegio del Patriarca, Palacio de Valeriola etc.

La portada es plateresca de medio punto, entre pilastras toscanas, con triglifs, ático sobre entablamento coronado a su vez, por cráteras y el escudo de la ciudad sostenido por dos querubines. Encima se encuentra la molduración del balcón principal, a su vez coronado por otra molduración y dos poms, como asimismo rematan otros dos la ventana de su izquierda e iguales pero sin poms se encuentran las demás de esta fachada. Estas ventanas se encuentran en el libro "*Regla de los cinco órdenes de arquitectura*" de Giacomo Barozio de Vignola publicado en 1562 y de amplia difusión en toda Europa, siendo la primera traducción al castellano de 1593. Es además de notar la sillería existente entre la ventana principal y su contigua.

Su levantamiento coincide con la última etapa del Renacimiento, aunque formalmente la disposición de los vanos y demás estructuras pertenece al manierismo. La unidad de la escena, las reglas de la proporcionalidad y demás supuestos armónicos renacentistas se rompen observándose sobre todo en la fachada principal: la puerta principal no está situada en el centro del edificio, a la vez que persiste una puerta en su lado (ahora ventana), que no tiene su equivalente simétrica. Esta situación irregular produce que la disposición de los ventanales del segundo piso sea de igual forma irregular, rompiendo con las leyes armónicas renacentistas y propias del manierismo, muy dado a estos virtuosismos.

En resum, l'edifici presenta en conjunt una estructura bàsicament renaixentista, però amb un matís un poc manierista, regional i propi que no el fa menys valuós.

b) Parts integrants.

L'edifici.

c) Béns mobles que integren o formen part de l'edifici.

c.1 Pintura mural.

c.1.a. 46.11.147-001-0006. Grafitos.

c.1.b. 46.11.147-001-0021.00. Efigies de militars liberals de les guerres carlines, al sostre, a manera de cassetons octogonals.

c.2 Escultura.

c.2.a. 46.11.147-001-0016. Escut de Lliria, sobre la façana principal de la porta.

c.3. Reixes.

c.3.a. 46.11.147-001-0017. Tres Reixes en la façana principal i posterior.

c.3.b. 46.11.147-001-0019. Reixa de barana.

d) Béns mobles que no formen part de l'edifici, però que s'hi vinculen consubstancialment.

d.1. Tancaments.

d.1.a. 46.11.147-001-0010. Porta.

d.1.b. 46.11.147-001-0011. Porta.

d.1.c. 46.11.147-001-0012. Porta.

d.1.d. 46.11.147-001-0013. Porta.

e) Delimitació de l'entorn afectat.

Justificació de la delimitació proposada.

El criteri general seguit per a la delimitació de l'entorn de protecció consisteix a incloure dins de la seua àrea els elements urbans següents:

– Parcel·les que limiten directament amb la que ocupa el Bé d'Interès Cultural i en què qualsevol intervenció que es realitze pot afectar-lo tant visualment com físicament.

– Parcel·les que donen al mateix espai públic que el Bé d'Interès Cultural i constitueixen l'entorn visual i ambiental immediat i en què qualsevol intervenció que es realitze pot suposar una alteració de les condicions de percepció o del caràcter de l'espai urbà.

– Espais públics en contacte directe amb el Bé d'Interès Cultural i les parcel·les enumerades anteriorment i que constitueixen part del seu ambient urbà immediat.

– Edificacions o qualsevol element del paisatge urbà que, tot i no tindre una situació d'immediateza amb el Bé d'Interès Cultural, n'afecten de forma fonamental la percepció.

Origen: intersecció de l'eix del carrer entre les parcel·les cadastrals números 65504 i 65906 amb l'eix del carrer Mestre August Roca, punt A.

Sentit: horari.

Línia delimitadora: des de l'origen, la línia gira al sud-oest i trenca per a continuar al nord per l'eix del primer tram del carrer Mestre August Roca fins a girar de nou al sud-oest per l'eix del carrer Laurona. Continua per este eix fins a girar al nord per l'eix del carrer Sant Joaquim per a penetrar en l'illa cadastral núm. 64906, per la mitgera sud de la parcel·la cadastral núm. 06; travessa l'illa i continua al nord per l'eix del carrer Recared fins a la intersecció amb l'eix del carrer Cova Santa, pel qual continua al nord fins a l'eix del carrer del Salvador, continua a l'est per este carrer per a girar a continuació al nord i penetrar en l'illa cadastral núm. 64915, per la mitgera sud de la parcel·la núm. 25. Recorre les posteriors de les edificacions que donen a la plaça Major d'esta illa, gira a l'oest rodejant la plaça 9 d'octubre fins a la intersecció amb la prolongació de la façana nord de la parcel·la núm. 81 de l'illa cadastral núm. 65914, i continua per esta a l'est. La línia recorre esta façana, s'introdueix en l'illa i recorre les posteriors de les parcel·les que donen a la plaça Major fins a la núm. 75, gira a l'est per la mitgera nord de la parcel·la núm. 75 per a rodejar la parcel·la núm. 48 i continuar per les façanes que donen al carrer Major en direcció sud fins a la façana de la parcel·la núm. 50, continua per l'eix del carrer Santa Sang fins a l'eix del carrer de Viriat. Segueix per l'eix del carrer de Viriat i per l'eix del carrer Tirador per a penetrar en l'illa núm. 66902, incorporant la parcel·la núm. 01. Gira al sud pel carrer

En resumen, el edificio presenta en su conjunto una estructura básicamente renaixentista, pero posee un matiz un tanto manierista, regional y propio que no le hace menos valioso.

b) Partes integrantes.

El edificio.

c) Bienes muebles integrantes o que forman parte del propio edificio.

c.1 Pintura mural.

c.1.a. 46.11.147-001-0006. Grafitos.

c.1.b. 46.11.147-001-0021.00. Efigies de militares liberales de las guerras carlistas, en techo a modo de casetones octogonales.

c.2 Escultura.

c.2.a. 46.11.147-001-0016. Escudo de Lliria, sobre la fachada principal de la puerta.

c.3 Rejería.

c.3.a. 46.11.147-001-0017. Tres Rejas en fachada principal y trasera.

c.3.b. 46.11.147-001-0019. Reja de barandilla.

d) Bienes muebles que no forman parte del edificio, pero que están consustancialmente vinculados al mismo.

d.1 Carpintería.

d.1.a. 46.11.147-001-0010. Puerta.

d.1.b. 46.11.147-001-0011. Puerta.

d.1.c. 46.11.147-001-0012. Puerta.

d.1.d. 46.11.147-001-0013. Puerta.

e) Delimitación del entorno afectado.

Justificación de la delimitación propuesta.

El criterio general seguido para la delimitación del entorno de protección consiste en incluir dentro de su área los siguientes elementos urbanos:

– Parcelas que limitan directamente con la que ocupa el Bien de Interés Cultural (BIC), pudiendo afectar al mismo, tanto visual como físicamente, cualquier intervención que se realice sobre ellas.

– Parcelas recayentes al mismo espacio público que el BIC y que constituyen el entorno visual y ambiental inmediato y en el que cualquier intervención que se realice pueda suponer una alteración de las condiciones de percepción del mismo o del carácter del espacio urbano.

– Espacios públicos en contacto directo con el BIC y las parcelas enumeradas anteriormente y que constituyen parte de su ambiente urbano inmediato.

– Edificaciones o cualquier elemento del paisaje urbano que, aún no teniendo una situación de inmediatez con el BIC, afecten de forma fundamental a la percepción del mismo.

Origen: intersección del eje de la calle entre las parcelas cadastrales números 65504 y 65906 con el eje de la calle Mtro. Augusto Roca, punto A.

Sentido: horario.

Línea delimitadora: desde el origen la línea gira a sudoeste quebrando para continuar a norte por el eje del primer tramo de la calle Mtro. Augusto Roca hasta girar de nuevo al sudoeste por el eje de la calle Laurona. Continúa por este eje hasta girar al norte por el eje de la calle San Joaquín para penetrar en la manzana catastral nº 64906, por la medianera sur de la parcela catastral nº 06 atraviesa la manzana y continúa al norte por el eje de la calle Recaredo hasta su intersección con el eje de la calle Cueva Santa, por el que continúa al norte hasta el eje de la calle Del Salvador, continúa al este por él para girar a continuación al norte y penetrar en la manzana catastral nº 64915, por la medianera sur de la parcela nº 25 de ésta. Recorre las traseras de las edificaciones recayentes a la Plaza Mayor de esta manzana y gira al oeste envolviendo la plaza 9 de octubre hasta su intersección con la prolongación de la fachada norte de la parcela nº 81 de la manzana catastral nº 65914 continuando por ella al este. La línea recorre esta fachada y se introduce en la manzana recorriendo las traseras de las parcelas recayentes a la plaza Mayor hasta la nº 75, gira al este por la medianera norte de la parcela nº 75 para envolver la parcela nº 48 y continuar por las fachadas recayentes a la calle Mayor en dirección sur hasta la fachada de la parcela nº 50, continúa por el eje de la calle Santa Sangre hasta el eje de la calle de Viriato. Sigue por el eje de la calle de Viriato y por el eje de la calle Tirador para penetrar en la man-

Juan Izquierdo i prossegueix per l'eix del carrer entre les illes cadastrals números 65504 i 65906 fins al punt a d'origen.

f) Normativa de protecció de l'Ajuntament de Lliria i el seu entorn.

Monument:

Article 1

Cal atindre's al que disposa la secció segona "Règim dels béns immobles d'interès cultural" del capítol III, títol II, de la Llei 4/1998, d'11 de juny, de la Generalitat, del Patrimoni Cultural Valencià, aplicable a la categoria de Monument.

Article 2

Pel que fa als béns mobles, cal atindre's al que disposa la secció tercera del capítol III, títol II, de la Llei 4/1998, d'11 de juny, de la Generalitat, del Patrimoni Cultural Valencià, relativa al règim dels béns mobles d'interès cultural.

Article 3

Els usos permesos són tots aquells que siguin compatibles amb la posada en valor i el gaudi patrimonial del Bé i que contribuïsquen a la consecució dels dits fins. L'autorització particularitzada d'ús s'ha de regir pel que disposa l'article 18 de la Llei 4/1998, d'11 de juny, de la Generalitat, del Patrimoni Cultural Valencià.

Entorn de protecció:

Article 4

De conformitat amb el que disposa l'article 35 de la Llei 4/1998, d'11 de juny, de la Generalitat, del Patrimoni Cultural Valencià, qualsevol intervenció que pretenga abordar-se en l'entorn de protecció del Monument requerirà l'autorització prèvia de la conselleria competent en matèria de cultura. Esta autorització s'ha d'emetre conforme als criteris establits en la present normativa i, per al que no s'hi preveja, s'han d'aplicar directament els criteris de l'article 39 de la llei esmentada.

Totes les intervencions requeriran, per al tràmit d'autorització, la definició precisa de l'abast, amb la documentació tècnica que per la seua especificitat els corresponga, i amb la ubicació parcel·l·lària i el suport fotogràfic que permeta constatar la situació de partida i la transcendència patrimonial.

Article 5

Sense perjudi del que disposa l'article anterior, d'un sospesat informe tècnic municipal es podrà derivar la no necessitat del tràmit d'autorització previ en actuacions que se situen fora del present marc normatiu per falta de transcendència patrimonial, com seria el cas de les obres i instal·lacions dirigides a la mera conservació, reparació i decoració interior d'estos immobles.

En estos casos, l'ajuntament haurà de comunicar a la conselleria competent en matèria de cultura, en el termini de deu dies, la concessió de la llicència municipal, adjuntant com a mínim l'informe tècnic que es menciona en el paràgraf anterior, un pla d'ubicació i el suport fotogràfic que permeta constatar la situació de partida i la falta de transcendència patrimonial.

Article 6

La contravenció del que preveuen els articles anteriors determinarà la responsabilitat de l'ajuntament en els termes establits en l'article 37 de la Llei 4/1998, d'11 de juny, de la Generalitat, del Patrimoni Cultural Valencià.

Article 7. Criteris d'intervenció

Les alineacions i alçàries de l'edificació d'aplicació patrimonial són les establides pel Pla Especial i Reforma Interior de la Vila de Lliria aprovat definitivament per la Comissió Territorial de València el 25 de juliol de 1994. En les illes no incloses en el perímetre del Pla Especial de Protecció són les marcades en el pla corresponent del Projecte de Revisió del Pla General d'Ordenació Urbana de Lliria aprovat definitivament per la Comissió Provincial d'Urbanisme el 26 de setembre de 2003.

Els paràmetres de l'edificació són els regulats pel Pla Especial per a cada zona. Es fa extensiva l'aplicació dels paràmetres generals (capítol 1) i de les ordenances específiques de l'àrea 1.3 Entorn (capítol 4) a l'àmbit de l'entorn de protecció no regulat pel Pla Especial.

zana nº 66902 incorporando la parcela nº 01 de ésta. Gira al sur por la calle Juan Izquierdo y prosigue por el eje de la calle entre las manzanas catastrales números 65504 y 65906 hasta el punto A de origen.

f) Normativa de protecció del Ayuntamiento de Lliria y su entorno.

Monumento:

Artículo 1

Se atenderá a lo dispuesto en la sección segunda "Régimen de los bienes inmuebles de interés cultural" del capítulo III, título II, de la Ley 4/1998, de 11 de junio, de la Generalitat, del Patrimonio Cultural Valenciano, aplicable a la categoría de Monumento.

Artículo 2

En lo que respecta a los bienes muebles, se atenderá a lo dispuesto en la sección tercera del capítulo III, título II, de la Ley 4/1998 de 11 de junio, de la Generalitat, del Patrimonio Cultural Valenciano, relativa al régimen de los bienes muebles de interés cultural.

Artículo 3

Los usos permitidos serán todos aquellos que sean compatibles con la puesta en valor y disfrute patrimonial del bien y contribuyan a la consecución de dichos fines. La autorización particularizada de uso se regirá según lo dispuesto por el artículo 18 de la Ley 4/1998, de 11 de junio, de la Generalitat, del Patrimonio Cultural Valenciano.

Entorno de protección:

Artículo 4

De conformidad con lo dispuesto en el artículo 35 de la Ley 4/1998, de 11 de junio, de la Generalitat, del Patrimonio Cultural Valenciano, cualquier intervención que pretenda abordarse en el entorno de protección del Monumento requerirá la previa autorización de la Conselleria competente en materia de cultura. Esta autorización se emitirá conforme con los criterios establecidos en la presente normativa y, en lo no contemplado en la misma, mediante la aplicación directa de los criterios contemplados en el artículo 39 de la citada Ley.

Todas las intervenciones requerirán, para su trámite autorizatorio, la definición precisa de su alcance, con la documentación técnica que por su especificidad les corresponda, y con la ubicación parcelaria y el apoyo fotográfico que permita constatar la situación de partida y su transcendencia patrimonial.

Artículo 5

Sin perjuicio de lo dispuesto en el artículo anterior, mediante sopesado informe técnico municipal se podrá derivar la no necesidad de trámite autorizatorio previo en actuaciones que se sitúen fuera del presente marco normativo por falta de transcendencia patrimonial, como sería el caso de las obras e instalaciones dirigidas a la mera conservación, reparación y decoración interior de estos inmuebles.

En estos casos, el Ayuntamiento comunicará a la Conselleria competente en materia de cultura, en el plazo de diez días, la concesión de licencia municipal, adjuntando como mínimo el informe técnico que se menciona en el párrafo anterior, un plano de ubicación y el apoyo fotográfico que permita constatar la situación de partida y su falta de transcendencia patrimonial.

Artículo 6

La contravención de lo previsto en los artículos anteriores determinará la responsabilidad del Ayuntamiento en los términos establecidos en el artículo 37 de la Ley 4/1998, de 11 de junio, de la Generalitat, del Patrimonio Cultural Valenciano.

Artículo 7. Criterios de intervención

Las alineaciones y alturas de la edificación de aplicación patrimonial serán las establecidas por el Plan Especial y Reforma Interior de la Vila de Lliria aprobado definitivamente por la Comisión Territorial de Valencia el 25 de julio de 1994. En las manzanas no incluidas en el perímetro del Plan Especial de Protección serán las marcadas en el plano correspondiente del Proyecto de Revisión del Plan General de Ordenación Urbana de Lliria aprobado definitivamente por la Comisión Provincial de Urbanismo el 26 de septiembre de 2003.

Los parámetros de la edificación serán los regulados por el Plan Especial para cada zona. Se hace extensiva la aplicación de los parámetros generales (capítulo 1) y de las ordenanzas específicas del área 1.3 Entorno (capítulo 4) al ámbito del entorno de protección no regulado por el Plan Especial.

Usos i activitats: és d'aplicació patrimonial en la totalitat de l'entorn l'article 48 del Pla Especial.

Article 8

Totes les actuacions que puguen tindre incidència sobre la correcta percepció i la dignitat en la contemplació de l'escena o paisatge urbà del Monument i el seu entorn, com seria el cas de l'afecció dels espais lliures per actuacions de reurbanització, enjardinament o plantació d'arbres, provisió de mobiliari urbà, assignació d'ús i ocupacions de la via pública, etc., o com podria ser-ho també l'afecció de la imatge arquitectònica de les edificacions per tractament de color, implantació de rètols, marquesines, tendals, instal·lacions vistes, antenes, etc., o qualsevol altre d'un tipus i unes conseqüències similars, hauran de sotmetre's a l'auto-rització de la conselleria competent en matèria de cultura, que resoldrà d'acord amb les determinacions de la llei i els criteris de percepció i dignitat abans esmentats.

Queda proscriu'ta la introducció d'anuncis o publicitat exterior que, en qualsevol de les seues acepcions, irrompa en la dita escena urbana, excepte la d'activitats culturals o esdeveniments festius que, de manera ocasional, reversible i durant un temps limitat, sol·licite i obtinga autorització expressa.

Article 9

Qualsevol intervenció que afecte el subsòl de l'immoble o del seu entorn de protecció s'ha de sotmetre al que disposa el títol III de la Llei 4/1998, d'11 de juny, de la Generalitat, del Patrimoni Cultural Valencià.

Article 10

Esta normativa és transitòria fins a l'aprovació del Pla Especial de Protecció previst en l'article 34.2 de la Llei 4/1998, d'11 de juny, del Patrimoni Cultural Valencià, per als entorns de protecció dels Monuments.

Usos y actividades: será de aplicación patrimonial en la totalidad del entorno el artículo 48 del Plan Especial.

Artículo 8

Todas las actuaciones que puedan tener incidencia sobre la correcta percepción y la dignidad en el aprecio de la escena o paisaje urbano del Monumento y su entorno, como sería el caso de la afección de los espacios libres por actuaciones de reurbanización, ajardinamiento o arbolado, provisión de mobiliario urbano, asignación de uso y ocupaciones de la vía pública, etc., o como podría serlo también la afección de la imagen arquitectónica de las edificaciones por tratamiento de color, implantación de rótulos, marquesinas, toldos, instalaciones vistas, antenas, etc., o cualesquiera otros de similar corte y consecuencias, deberán someterse a la autorización de la Conselleria competente en materia de cultura, que resolverá con arreglo a las determinaciones de la Ley y los criterios de percepción y dignidad antes aludidos.

Queda proscriu'ta la introducción de anuncios o publicidad exterior que, en cualquiera de sus acepciones, irrompa en dicha escena urbana, salvo la de actividades culturales o eventos festivos que, de manera ocasional, reversible y por tiempo limitado, solicite y obtenga autorización expresa.

Artículo 9

Cualquier intervención que afecte al subsuelo del inmueble o de su entorno de protección se someterá a lo dispuesto en el título III de la Ley 4/1998, de 11 de junio, de la Generalitat, del Patrimonio Cultural Valenciano.

Artículo 10

Esta normativa es transitoria hasta la aprobación del preceptivo Plan Especial de Protección previsto en el artículo 34.2 de la Ley del Patrimonio Cultural Valenciano para los entornos de protección de los Monumentos.

